

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตีรอรณบุรณ์ จำเลย ที่ ๓ กับพวก คดีนี้จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้า สระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิ้งและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท กิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๕๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๘/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาทิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสอง เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลย เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน การเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนดระยะเวลา ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขยายประมวลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่ได้ระบุข้อความหรือมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว อันทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยเป็นเอกเทศกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุมตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องจะระบุในคำร้องในทำนองเดียวกันว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ทั้งคำโต้แย้งของผู้ร้องที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓, ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ๖๔๕/๒๕๕๔, ๑๔๕๒/๒๕๕๔ และ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ จะระบุอ้างว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ตามลำดับ มาด้วยก็ตาม แต่คำร้องไม่ได้ระบุมตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไว้ด้วย การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า

“บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใด” หมายถึงข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ซึ่งในกรณีเช่นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ดังนั้น การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีใด ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง คำร้องนั้นต้องระบุให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่ได้ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ กรณีจึงไม่เป็นการโต้แย้งว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ แห่งรัฐธรรมนูญได้ ส่วนข้อโต้แย้งตามคำร้องในคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ที่ว่า การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ กระทำได้หรือไม่ นั้น ก็เป็นการขอให้พิจารณาเกี่ยวกับกระบวนการตราพระราชกำหนด ซึ่งไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญให้สิทธิผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ ทั้งนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยสั่งไม่รับคำร้องลักษณะเช่นนี้ไว้ดำเนินการแล้ว ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่รับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ให้ยกคำร้อง

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ